

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 augustus 2014 (hierna: "het bestreden besluit") heeft verweerster vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd en haar een sanctie opgelegd.

Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig beroep ingesteld.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.

Het college heeft het beroep op 23 oktober 2014 ter zitting behandeld. Appellante was aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

- 2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Appellante volgt de bacheloropleiding Economics. Bij het tentamen van de cursus Development and Economics for Eco op 7 juli 2014 werd geconstateerd dat appellante een spiekbrieftje bij zich had. Verweerster ontving van de surveillant een proces-verbaal waarna zij appellante heeft gehoord. In het bestreden besluit heeft verweerster vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd als bedoeld in artikel 19 lid 1 en lid 2 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie 2013-2014 (hierna: de regeling). Appellante heeft de door verweerster geconstateerde fraude niet betwist c.q. de door verweerster vastgestelde fraude in de zin van de regeling feitelijk erkend. Verweerster heeft het betreffende tentamen ongeldig verklaard en appellante uitgesloten van deelname aan tentamens in het eerste semester van het collegejaar 2014-2015. Appellante mag wel aan de herkansing van deze vakken deelnemen, evenals aan groepsopdrachten en toetsen waarvan het resultaat meetelt bij de herkansing. Appellante is ook niet uitgesloten van de bachelor thesis.
- 2.2 In beroep heeft appellante - samengevat - het volgende aangevoerd. Appellante is van mening dat de sanctie onevenredig zwaar is ten opzichte van de gepleegde fraude. Zij heeft gesteld dat de examencommissie de ernst van de fraude niet heeft beoordeeld en daarmee niet in overeenstemming met artikel 21 lid 4 van de regeling heeft gehandeld. Appellante is van oordeel dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden omdat studenten die zwaardere fraude pleegden – bijvoorbeeld plagiaat – dezelfde sanctie opgelegd kregen. Appellante heeft voorts betoogd dat zij slechts van tentamens van het eerste blok in plaats van het eerste semester uitgesloten zou moeten zijn, omdat artikel 21 lid 6 spreekt over "de eerstvolgende onderwijsperiode". Appellante loopt als gevolg van de sanctie studievertraging op omdat de

herkansingen pas in juni gepland zijn. Dit leidt tot groot financieel nadeel omdat appellante hoog collegegeld betaalt.

2.3 Verweerster heeft zich op het standpunt gesteld dat studenten, bij een eerste vergrijp, op grond van artikel 21 lid 6 van de regeling altijd worden uitgesloten van deelname van toetsen van de opleiding gedurende de lopende en/of eerstvolgende onderwijsperiode. Tevens wordt het tentamen ongeldig verklaard. Verweerster heeft aangegeven dat de sanctie die is opgelegd de reguliere sanctie is bij fraude; deze wordt ook opgelegd aan studenten die net als appellante een spiekbrieftje hadden. Het gelijkheidsbeginsel wordt derhalve correct toegepast. Verweerster acht de fraude die appellante heeft gepleegd ernstig en vindt de sanctie dan ook proportioneel.

3.1 Ingevolge artikel 7.12b WHW kan verweerster een student het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar en stelt verweerster regels vast over de uitvoering van deze bevoegdheid en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b lid 2 van de WHW moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan een maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen.

3.2 Ingevolge artikel 21 van de regeling kan verweerster, met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit, een student uitsluiten van een of meer tentamens en examens van de universiteit voor een termijn van ten minste drie maanden en ten hoogste een jaar.

Ingevolge artikel 21 lid 6 worden in beginsel bij een eerste vergrijp de volgende maatregelen opgelegd: a. ongeldig verklaren van de toets of het tentamen; b. uitsluiting van toets- of tentamenmomenten van de vakken binnen de opleiding gedurende de lopende en/of eerstvolgende onderwijsperiode.

3.4 Niet in geschil is dat appellante fraude heeft gepleegd. Evenmin is geschil dat verweerster bevoegd is maatregelen op te leggen. Partijen verschillen slechts van mening over de vraag of verweerster ten opzichte van appellante heeft gehandeld in strijd met de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit.

Het college stelt vast dat de opgelegde sanctie in lijn is met artikel 21 lid 6 van de regeling en het beleid van verweerster. Dat appellante is uitgesloten van toetsen voor een semester acht het college niet in strijd met de regeling. Appellante heeft haar stelling dat verweerster gelijke gevallen van fraude ongelijk behandelt niet onderbouwd, zodat het college daaraan voorbijgaat. Verweerster heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat appellante een ernstige vorm van fraude heeft gepleegd. Dat appellante als gevolg van de opgelegde maatregelen een zekere studievertraging oploopt, is inherent aan dit type maatregel, maar leidt het college niet tot de conclusie dat verweerster het beginsel van proportionaliteit niet in acht heeft genomen.

Nu de door appellante in beroep aangevoerde gronden falen, zal het beroep ongegrond worden verklaard.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 23 oktober 2014 door het College van Beroep voor de Examens.